

3.7. Química

Després de quatre anys d'intensa recuperació, l'activitat del sector químic s'ha frenat el 2018 tant per l'alentiment de la demanda procedent del sector industrial com per la desacceleració de les exportacions, que representen el 44% de les vendes totals. Els preus, en canvi, van augmentar per segon any consecutiu com a conseqüència de l'alça del preu del petroli. Per subsectors, el de productes de perfumeria i bellesa ha registrat una evolució força positiva, mentre que la química bàsica experimenta un retrocés del 4% en el volum de producció.

VARIABLES	EVOLUCIÓ L'ANY 2018
Producció	=
Ocupació	+
Preus	+
Exportacions	+
Importacions	+

Trets del sector

Dins de la indústria química es poden diferenciar sis grans subsectors segons la destinació de la seva producció. No obstant això, hi ha un elevat grau d'interrelació entre ells, la qual cosa fa que els grups empresarials de la branca operin sovint en diversos segments.

Classificació del sector químic (CCA-20)

Química de base (CCA-20.1)

Activitats destinades a la fabricació de productes químics bàsics, compostos nitrogenats, fertilitzants, plàstics, cautxú sintètic en formes primàries, gasos industrials, colorants i pigments, altres productes bàsics de química inorgànica i altres productes bàsics de química orgànica.

Productes orgànics

- Derivats del petroli, com ara l'acetilè, el benzè, l'etilè, el propilè, etc.
- Altres productes, com els alcohols, els àcids orgànics, els fenols, els èters, els compostos nitrogenats, etc.
- Primeres matèries plàstiques, com polièsters, poliamides, productes de polimerització, poliuretans, etc.
- Cautxú i làtex.

Productes inorgànics

- Gasos industrials, àcid sulfúric i derivats, clor, sosa, carburers, fòsfor, calci, sals, àcids inorgànics, etc.

Química per a l'agricultura o agroquímica (CCA-20.2)

Activitats que destinen els seus béns a l'agricultura, fonamentalment adobs i fertilitzants de tota mena, així com insecticides i plaguicides –fumigants, fungicides, desinfectants de llavors, herbicides, mol·lusquicides, etc.– i tota mena de productes utilitzats a la ramaderia, amb l'excepció de les especialitats farmacèutiques veterinàries.

Química per a la indústria o química industrial (CCA-20.3)

Ventall molt ampli de productes que es dirigeixen a la indústria, com gasos comprimits –hidrogen, nitrogen, oxigen, aire líquid, etc.–, colorants i pigments, pintures, vernissos i laques, tints d'impremta, olis i greixos per a usos industrials, productes auxiliars per a les indústries tèxtils, del cuir i del cautxú, i altres productes

diversos –decapants, anticongelants, desincrustants, abrasius, líquids per a transmissions, productes per al tractament de metalls, etc.

Química per al consum (CCA-20.4)

Productes molts diversos que es destinen al consum final, que comprenen tot tipus de sabons comuns, detergents i lleixius, articles de perfumeria i cosmètica amb tota la seva àmplia diversitat –colònies, locions, perfums, sabons de tocador, desodorants, productes de cosmètica i higiene corporal, productes de bellesa, articles per a la cura del cabell, etc.–, cires i parafines –per obtenir espelmes, per a usos domèstics, per a la neteja de vehicles o per a altres usos–, material fotogràfic sensible, articles pirotècnics, mixtos, etc., i qualsevol altre producte destinat a usos finals –suavitants o altres additius, ambientadors, llevataques, netejavidres, netejadors de metalls i tota mena de productes de neteja per a la llar, etc.

Altres productes químics (CCA-20.5)

Productes químics no recollits en els apartats anteriors com explosius –deflagrants, detonants–, coles, gelatines, olis essencials i substàncies aromàtiques naturals o sintètiques –que poden ser utilitzats com potents antiedemàtics, expectorants, virostatics, distensius, bactericides, etc.

Fibres artificials i sintètiques (CCA-20.6)

Les fibres artificials i sintètiques són utilitzades principalment per a la fabricació de teixits, tot i que tenen un gran ventall d'usos com són la fabricació de paper, plàstics, productes estructurals dissenyats per resistir esforços –para-xocs d'automòbils, canonades–, aïllants, filtres, cosmètics, etc. Les fibres sintètiques es poden classificar en poliamides, polièsters, policíclics, polivinílics i polipropilènicques, i les fibres artificials comprenen el raíó, l'acetat i la soja entre d'altres. La seva evolució durant l'any es tracta en el capítol del sector tèxtil-confecció.

El sector a Catalunya

El sector químic té un pes específic destacat dins l'economia catalana, ja que aporta el 12,5% del VAB industrial (dades del 2016), el doble del que representa al conjunt de l'Estat espanyol (6,2% del VAB industrial).

Segons l'Estadística estructural d'empreses del sector industrial de l'INE (EIE), el sector químic a Catalunya va facturar 17.565 milions d'euros el 2017, cosa que representa el 44% del sector a Espanya. El nombre d'afiliats a la Seguretat Social va ser de 34.416 persones el 2018, un 36,7% dels treballadors al conjunt d'Espanya. Aquesta rellevància també es reflecteix en termes de capacitat exportadora, atès que les empreses catalanes concentren el 45,3% de les exportacions espanyoles. Cal assenyalar que el químic és un dels principals sectors exportadors de l'economia catalana, ja que el 44% de les seves vendes es realitzen a l'estranger, molt per sobre del 35% en el conjunt de la indústria. Com a conseqüència d'aquesta important penetració en els mercats exteriors, els costos associats a la logística i el transport són estratègics per a la competitivitat de les empreses.

Dins del conjunt de la indústria catalana, el sector químic aporta el 7,9% dels afiliats el 2018, sent el quart sector industrial més important, només per darrere de la indústria alimentària, la de productes metàl·lics i la de fabricació de vehicles de motor.

Una altra característica del sector químic és l'elevada productivitat. A Catalunya, la productivitat mitjana per treballador i any en una empresa química és de 113.316 euros, que és un 57% superior a la productivitat mitjana de la indústria catalana (68.160 euros/treballador).

De l'anàlisi per subsectors es desprèn que l'activitat a Catalunya és encapçalada per la química bàsica. El seu pes específic dins el conjunt de la branca se situa a l'entorn del 57% en termes de volum de negoci i del 36% en termes d'ocupació. La importància de la química bàsica a Catalunya és conseqüència de la forta concentració d'aquesta activitat en el polígon petroquímic de Tarragona. Segueixen, per ordre d'importància, la química destinada al consum final –productes de neteja, perfumeria i cosmètica–, amb el 23% de la xifra de negoci i el 36% de l'ocupació; les fibres artificials i altres productes químics, amb el 12% del volum de negoci i el 16% de l'ocupació; la química per a la indústria –pintures, vernissos i tintes–, amb el 7% de la facturació i el 12% de l'ocupació; i, finalment, l'agroquímica, amb l'1% restant, tant de facturació com d'ocupació.

Val a dir que Catalunya té un pes específic molt important a Espanya en el segment de la química bàsica –concentra gairebé el 46% del volum de negoci–, però també està molt especialitzada en el segment de química destinada al consum final –concentra un 54% de la indústria estatal. En aquest darrer subsector, Catalunya compta amb la presència destacada de grans empreses multinacionals com ara Puig Beauty & Fashion Group, Procter & Gamble, Sara Lee Household and Body Care España, L'Oréal, Unilever, Henkel o Coty que tenen la seva seu social a la zona de Barcelona.

Quant al polígon petroquímic de Tarragona, s'hi produeixen 20,8 milions de tones anuals de diversos productes, essencialment combustibles i primeres matèries plàstiques (gairebé nou milions de tones de refinat i 13 milions de tones de química bàsica), que representen al voltant del 25% de la producció estatal i la meitat

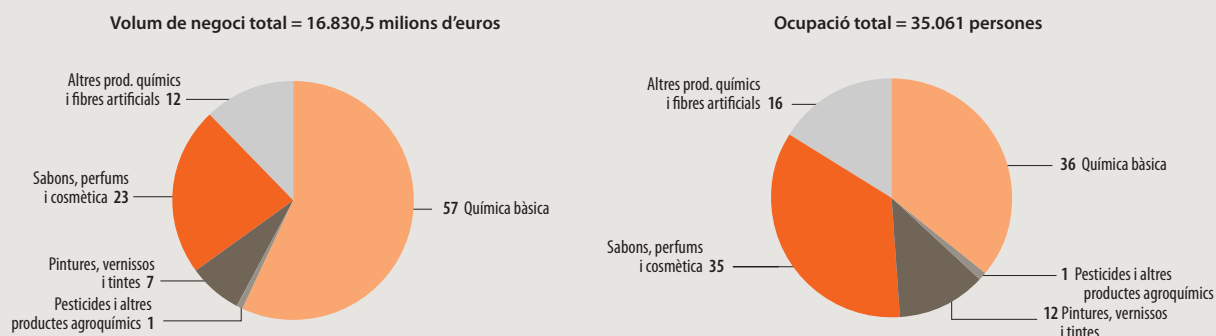
TAULA 54. EL SECTOR QUÍMIC (CCAE-20)

	CATALUNYA			ESPANYA
	UNITATS	% SOBRE LA INDÚSTRIA CATALANA	% SOBRE EL SECTOR A ESPANYA	UNITATS
Empreses amb assalariats (2018)	792	3,1	26,9	2.947
Volum de negoci (milions d'euros, 2017)	17.565,6	12,7	44,0	39.933,4
Ocupats (afiliats SS, 2018)	34.416	7,9	36,7	93.774
VAB (milions d'euros, 2016)	3.916,6	12,5	46,3	8.466,8
Exportacions (milions d'euros, 2018)	12.062,1	17,8	45,3	26.615,3

Fons: Institut d'Estadística de Catalunya; Directori Central d'Empreses (2018), Estadística estructural d'empreses del sector industrial (2016), Tresoreria General de la Seguretat Social (2018) i Departament de Duanes (2018).

FIGURA 66. LA INDÚSTRIA QUÍMICA CATALANA PER SUBSECTORS. ANY 2016

Percentatge

Fons: INE (Estadística estructural d'empreses del sector industrial).

de la producció química catalana, si bé cal tenir en compte que una tercera part de la producció es consumeix en el propi polígon, segons AEQT. El Port de Tarragona, per la seva banda, mou anualment 19 milions de tones de productes petroquímics i assegura la importació i l'exportació de les primeres matèries necessàries per als processos de producció del sector químic. D'aquest port surten, per exemple, el 44% dels plàstics que es fabriquen a l'Estat espanyol. Cal destacar que la indústria química a Tarragona representa el 60% dels moviments realitzats al Port de Tarragona.

El clúster ChemMed Tarragona – Clúster Químic del Mediterrani va néixer el 2014 amb l'objectiu de projectar l'atractiu i la competitivitat d'aquest territori per a la indústria química en l'àmbit internacional. El complex on s'ubica el clúster té una extensió d'un 1.200 hectàrees distribuïdes entre dos polígons industrials i actualment s'hi troben implantades al voltant de 30 empreses. Entre totes proporcionen ocupació directa a unes 11.000 persones, de les quals 5.500 treballen a la indústria i 5.500 a les empreses de serveis. Si afegim l'ocupació dels altres agents del clúster, s'arriba a 36.000 llocs de treball induïts. L'activitat del polígon petroquímic representa aproximadament el 30% del PIB del Camp de Tarragona. Cal apuntar que hi ha moltes interrelacions entre les empreses que hi ha ubicades atès que els diversos fabricants són a la vegada proveïdors i clients d'ells mateixos, la qual cosa explica la utilització compartida d'importants infraestructures. Tanmateix, en els últims deu anys, al polígon petroquímic s'han amortitzat més de 600 llocs de treball fixos, en bona part per l'augment de la competència, la manca d'inversions en el polígon, el dèficit d'infraestructures (Corredor Mediterrani) i el preu de l'electricitat, que és un 25% més cara que a Europa. Diverses multinacionals estan duent a terme grans inversions en països emergents o a prop de les fonts de la primera matèria, com és el cas de Dow i Saudi Arabia Oil Company, els quals han

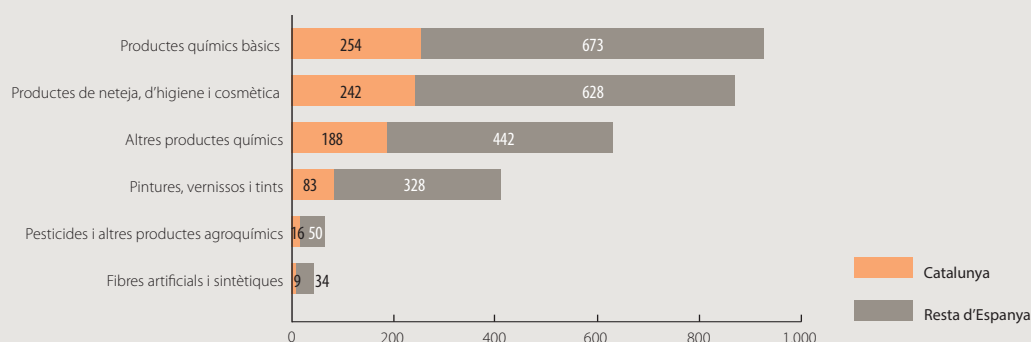
construït un dels complexos industrials més grans del món a l'Àrabia Saudita.

Pel que fa al teixit empresarial, el conjunt de la indústria química catalana està format per 792 empreses amb assalariats a gener del 2018, el 27% de les que hi ha al conjunt d'Espanya (2.947). Catalunya és la comunitat amb una major implantació empresarial del sector, per davant de la Comunitat Valenciana, Madrid i Andalusia. Per subsectors, hi ha una marcada especialització catalana dins el teixit productiu dels segments de química bàsica (254 empreses) i de química per al consum (242 empreses). Geogràficament, el teixit industrial es concentra principalment a les comarques tarragonines, al Vallès Oriental, al Barcelonès i al Baix Llobregat.

Una de les característiques del sector químic és la major dimensió mitjana de les seves empreses en relació amb el conjunt de la indústria. Una empresa del sector té una dimensió mitjana de 35,7 ocupats per establiment (2016), el triple que el conjunt de la indústria (12,7). Això també queda reflectit en l'elevat nombre d'empreses de gran dimensió, habitualment multinacionals, que integren el sector químic. Així, a Catalunya es localitzen 36 de les 88 empreses del sector amb 200 treballadors o més que hi ha a Espanya (o sigui el 41%). La dimensió més important correspon a les indústries químiques de base que normalment integren verticalment la producció de béns intermedis i també de consum final. Algunes de les empreses clau de la indústria química a Catalunya són les societats Repsol Petróleo i Repsol Química, que formen part del grup Repsol YPF, i Ercros. A més d'aquests actors nacionals, un gran nombre d'empreses estrangeres estan implantades a Catalunya, com és el cas de Henkel Ibérica, Dow Chemical, ICL (antiga Iberpotash), Basf Española, Du Pont Ibérica, Clariant Ibérica Servicios, Solvay Ibérica i Procter & Gamble, entre d'altres.

FIGURA 67. EMPRESES AMB ASSALARIATS DEL SECTOR QUÍMIC A ESPANYA I CATALUNYA, PER SUBSECTORS

Dades a 1 de gener del 2018

Font: INE (Directori Central d'Empreses).

Evolució del sector el 2018

Internacional

La indústria química representa al voltant de l'1% del PIB de la Unió Europea, sent el quart sector industrial més important –després de l'automoció, l'alimentació, i la maquinària i l'equipament–, amb una facturació global de 542.000 milions d'euros (al voltant del 7% de la facturació de la indústria a la Unió Europea) i compta amb

gairebé 29.000 empreses (l'1,4% del total d'empreses industrials). La indústria química sustenta pràcticament tots els sectors de l'economia i té un impacte directe sobre les estratègies dels usuaris de productes químics intermedis. Els grans usuaris industrials de substàncies químiques són el plàstic, la construcció, el paper i la indústria de l'automòbil. Gairebé dos terços dels productes químics de la Unió Europea se subministren al sector industrial de la pròpia Unió Europea, incloent la construcció, i el terç restant va dirigit a altres branques

de l'economia com ara l'agricultura i els serveis.

La **producció** mundial de productes químics va ser de 3.475.000 milions d'euros el 2017, un 3,4% més que l'any anterior. La Xina continua dominant el rànking mundial (amb 1.293.000 milions d'euros, que és el 37% del mercat mundial), seguida a molta distància pels Estats Units, que es manté com el segon país productor a escala mundial, amb 466.000 milions d'euros i el 13% del mercat global. La Unió Europea,

amb 542.000 milions d'euros de producció, que és la xifra més alta des del 2013, representa el 16% del mercat mundial. Aquest percentatge és bastant inferior al 28% que suposava el 2005, però els darrers tres anys s'està començant a recuperar. Al contrari del que succeeix a la Xina, que havia crescut molt la dècada passada i els darrers tres anys ha patit un retrocés.

Dins la **Unió Europea**, Alemanya i França són els dos grans productors químics, ja que sumen el 42% de la producció europea. Els segueixen en ordre d'importància Itàlia i els Països Baixos (amb un pes del 10% cadascun), i un segon grup de països format per Bèlgica, Espanya i el Regne Unit (amb uns pesos del 7% en tots els casos). Per subsectors, la química bàsica representa el 58,5% de la producció total europea, seguida per la química industrial i la d'altres productes químics relacionats (27,4% del total) i, finalment, per la química per al consum (14,1%).

Les gairebé 29.000 empreses que integren el sector químic a la Unió Europea **ocupen** a 1.342.200 treballadors l'any 2017, un 1,2% més que l'any anterior. La xifra d'ocupats del 2017 és la més elevada dels últims cinc anys,

però encara és un 7,7% inferior a la que hi havia el 2008, quan es va arribar a 1.454.000 treballadors. L'elevada qualificació dels treballadors del sector i el constant i elevat volum d'inversions ha fet que el sector químic sigui capdavanter en la indústria europea quant a productivitat laboral. De fet, durant el període 2007-2017, la productivitat ha augmentat de mitjana anual un 1,7%.

Quant als intercanvis exteriors, cal destacar que la Unió Europea continua sent la regió amb un saldo comercial positiu més elevat en el sector químic. L'eliminació de barreres, tant comercials com no comercials, dins de la Unió Europea ha ajudat a impulsar el creixement i la competitivitat de la indústria química. De fet, el 29% de la producció europea es ven a fora de la Unió Europea, un percentatge molt superior al 20% de fa deu anys. Així, les **exportacions** fora de la Unió Europea van ser de 155.400 milions d'euros el 2017, un 6,4% més que l'any anterior. El principal destí de l'exportació extraeuropea és, amb molta distància de la resta, els Estats Units, que concentren el 20,2% del total, seguit per la Xina (10,7%). Així mateix, l'adhesió dels nous estats membres de la Unió Europea, el 2004 i el

2007 va donar al mercat interior un impuls addicional per al comerç dins de la Unió Europea i, com a resultat, el percentatge que representen les exportacions dins de la Unió Europea ("les vendes entre països de la Unió Europea") en el total de la producció europea també ha augmentat, passant del 43% el 2006 al 56% el 2017.

Per la seva banda, les **importacions** de productes químics van ser de 107.300 milions d'euros, un 8,5% més que el 2016. L'augment de les importacions per sobre de les exportacions explica la reducció del saldo positiu de la balança comercial del sector químic a la Unió Europea fins als 48.100 milions d'euros.

L'any 2018, el sector químic a la Unió Europea va perdre embranzida i va passar a registrar un lleuger descens del volum de producció després de cinc anys amb taxes positives. La **producció** en volum del sector va disminuir un 0,9%, fet que contrasta amb l'augment de gairebé el 2% registrat l'any anterior. Aquesta pèrdua d'impuls s'ha produït de forma generalitzada al conjunt de la indústria europea, però sense arribar a registrar taxes negatives (ha passat de créi-

FIGURA 68. PRINCIPALS PAÏSOS PRODUCTORS DEL SECTOR QUÍMIC. ANY 2017

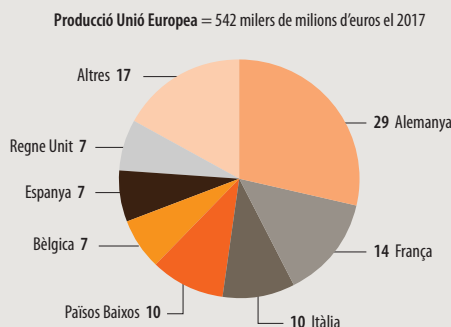
Milers de milions d'euros

Font: Cefic Chemdata Internacional. Facts and Figures 2018.

FIGURA 69. PRODUCCIÓ DEL SECTOR QUÍMIC A LA UNIÓ EUROPEA. ANY 2017

Percentatge del total

Font: Cefic Chemdata Internacional. Facts and Figures 2018.

xer el 3,5% el 2017 a l'1,6% el 2018). Per branques, algunes van experimentar una evolució lleugerament positiva (entre l'1% i l'1,6%), com són la de productes de neteja, higiene i cosmètica, la de pintures i tints, i la de fibres artificials. Mentre que la química bàsica va registrar un lleuger retrocés (-0,9%) i la branca de pesticides i agroquímica un descens més intens (-6,2%).

Els **preus** de producció van créixer un 3% el 2018, que se suma a l'increment del 4,3% experimentat l'any anterior, després d'un període de quatre anys de preus a la baixa. Aquest augment es produeix com a resultat, fonamentalment, d'un ascens dels preus de l'energia i de les matèries primeres i s'ha donat de forma generalitzada a totes les branques del sector.

Espanya i Catalunya

Per quart any consecutiu, el sector químic a **Espanya** va registrar un increment de la producció però de magnitud inferior al d'anys anteriors. Concretament, l'índex de producció industrial (IPI) va créixer un 1,2% el 2018, per sota del 3,8% registrat l'any 2017. Aquesta desacceleració s'ha produït també

al conjunt de la indústria espanyola, que ha passat de créixer un 3,5% el 2017 a un 0,9% el 2018. La xifra de facturació (en euros corrents) del sector químic a Espanya va registrar un ascens més important, del 3,9% el 2018, com a resultat de l'augment de preus de venda que s'ha produït aquest any. Les branques que van experimentar una evolució més positiva són la de fibres artificials, que va créixer un 32% interanual, la de detergents i productes d'higiene personal (4%) i la fabricació d'altres productes químics (2,4%).

A **Catalunya**, el volum de **producció** del sector químic va frenar la dinàmica positiva que portava des del 2014 i va registrar un lleuger descens del 0,4%. L'evolució ha estat més negativa que al conjunt d'Espanya, on la producció ha crescut un 1,2%, però millor que a la Unió Europea, on el descens ha estat del 0,9% el mateix any. El sector químic havia liderat la recuperació a la indústria catalana els últims anys, però el 2018 ha passat a tenir un comportament més negatiu (la indústria manufacturera ha crescut un 0,8% el 2018, enfront del 3,7% del 2017). Totes les branques del sector químic van registrar caigudes de la producció a Catalunya el 2018, a excepció de la branca de

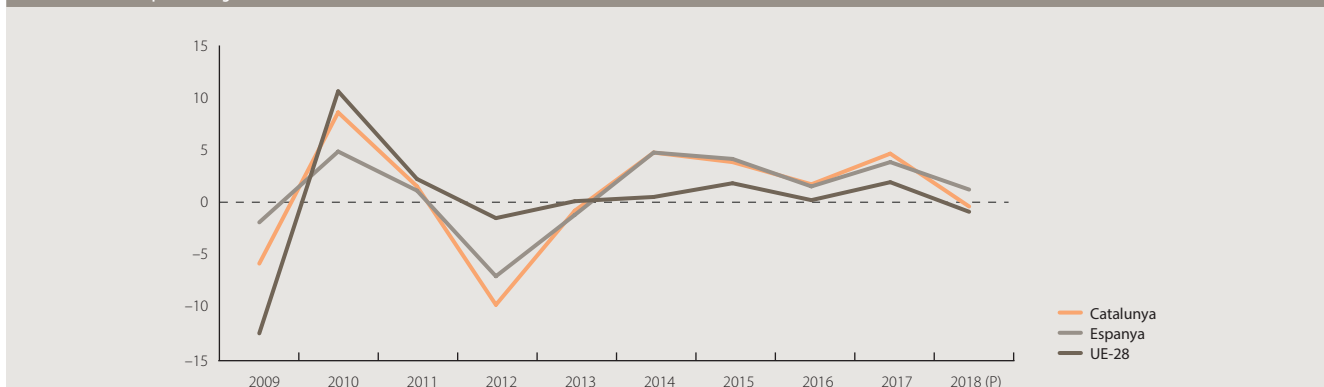
fabricació de detergents i productes d'higiene personal que va créixer gairebé un 6%.

Totes les especialitats de la química, a excepció de la química base, troben cada vegada més sortides en els sectors de la construcció, l'automòbil, l'electrònica i el tractament de l'aigua. L'ampli ventall de productes fabricats i d'àmbits d'utilització fa que el conjunt del sector estigui estretament vinculat, tant a la demanda de béns de consum final, com a un conjunt molt extens d'activitats productives, industrials i no industrials (agricultura, construcció, etc.). Per aquest motiu, el sector químic és molt sensible tant a les oscil·lacions del cicle econòmic com als possibles canvis de comportament dels consumidors. Això explica que, tant la desacceleració del comerç mundial derivada de la guerra comercial entre els Estats Units i la Xina, com l'alentiment del sector industrial, s'hagi traduït en un estancament de la producció del sector a Catalunya el 2018.

Com a resultat de l'evolució favorable de l'activitat dels darrers anys, l'**ocupació** al sector químic va registrar un creixement el 2018, del 2,9% a Catalunya i 3,1% al con-

FIGURA 70. ÍNDEX DE PRODUCCIÓ DEL SECTOR QUÍMIC (CNAE-20)

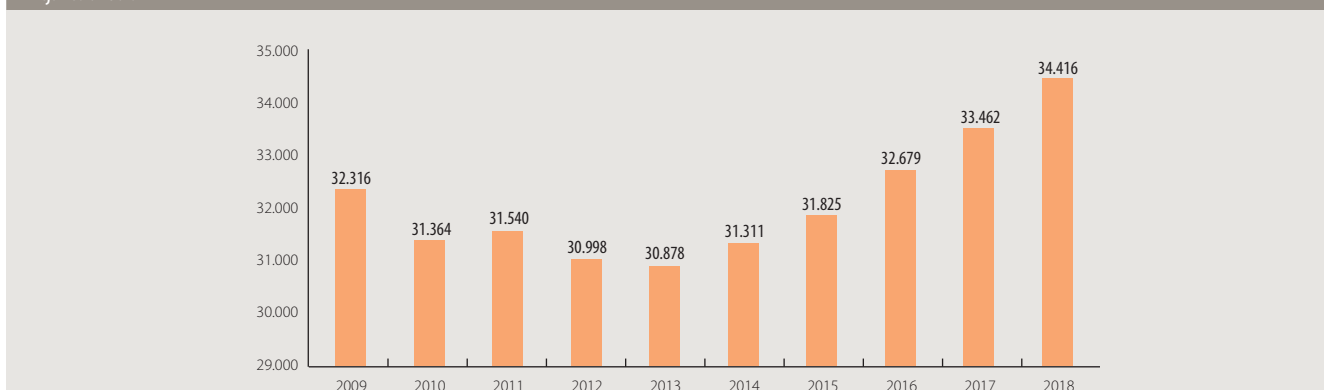
Variació anual en percentatge

Fons: Eurostat i Idescat. (P) Dades provisionals.

FIGURA 71. AFILIATS A LA SEGURETAT SOCIAL EN EL SECTOR QUÍMIC (CNAE-20). CATALUNYA

Mitjanes anuals

Font: Observatori del Treball i Model Productiu a partir de dades de l'INSS.

junt d'Espanya. A Catalunya, el sector químic tenia 34.416 treballadors afiliats a la Seguretat Social en mitjana anual el 2018, el 37% dels ocupats al sector en el conjunt d'Espanya (93.774). Aquest és el cinquè any consecutiu en què es produeix un augment del nombre d'ocupats al sector després de la crisi, fet que ha permès superar en un 7% la xifra d'afiliats que hi havia el 2009 (32.316). L'evolució positiva de l'ocupació obeeix tant a la recuperació econòmica com al procés de transformació qualitativa que està experimentant el sector químic i que té com a resultat un increment del pes específic dels treballadors tècnics d'elevada qualificació, amb un considerable impacte positiu sobre la productivitat laboral del sector, que ha augmentat un 17% a Catalunya entre el 2011 i el 2016.

Els **preus** de producció del sector químic van registrar un ascens similar a Catalunya i al conjunt d'Espanya (del 3,5% i el 3,4%, respectivament), més intens que l'observat al conjunt de la Unió Europea (2%). El 2018 es va mantenir la mateixa evolució ascendent de l'any 2017, que és principalment

resultat d'un repunt en el preu del petroli iniciat l'estiu del 2017. L'augment dels preus de producció a Catalunya no ha estat generalitzat a totes les branques del sector químic, ja que ha afectat sobretot a la branca de la química bàsica (increment del 5%) i d'altres productes químics (5%), que són les branques més sensibles a l'evolució del preu de l'energia.

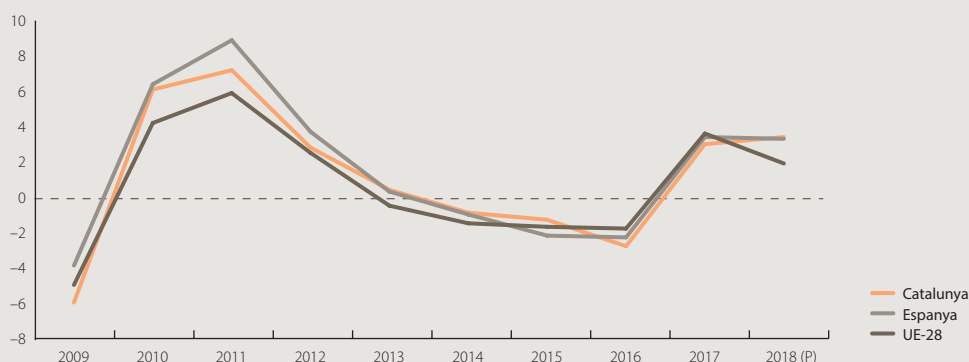
La pujada del preu del barril de petroli que s'ha produït al llarg de gairebé tot el 2018, a excepció dels últims dos mesos, ha situat el preu mitjà en el conjunt de l'any en 71 dòlars, que és un 30% superior al valor d'un any abans (55 dòlars/barril). Això s'ha traduït en un pujada dels costos de fabricació de les empreses químiques catalanes i, al seu torn, en un ascens dels preus de producció. Tot i els esforços de la indústria per reduir la seva dependència energètica (entre 1990 i 2012, el consum d'energia ha disminuït un 17%), el preu del petroli encara és el principal component dels costos de les empreses químiques al nostre país, especialment en la indústria de química base, de manera que els costos energètics poden arribar a suposar el 50% dels costos

totals. La indústria de productes químics també utilitza una àmplia varietat de primeres matèries que afecten el preu de producció, com són els materials de partida naturals i processats, que inclouen metalls, minerals i matèries primeres agrícoles com ara sucre, midó i greixos.

Els intercanvis comercials amb l'exterior van registrar una evolució a l'alça el 2018. Així, les **exportacions** catalanes de productes químics van créixer un 3,8% en valor respecte a l'any anterior, i un 5,8% en volum. En canvi, les **importacions** en valor van créixer un 9,5%, mentre que en volum van pujar un 20%, cosa que és indicativa d'un descens del preu de les importacions aquest any. Igual que a Catalunya, en el conjunt d'Espanya les exportacions en valor també van registrar un augment, del 6,7%, i les importacions, del 8,6%. Com a resultat, el pes de Catalunya tant sobre les exportacions estatals com sobre les importacions estatals del conjunt del sector es va situar en el 45%. El saldo entre exportacions i importacions mostra un dèficit de la **balança comercial** de 1.051 milions d'euros a Catalunya el 2018, el triple del que era

FIGURA 72. ÍNDEX DE PREUS INDUSTRIALS AL SECTOR QUÍMIC (CNAE-20)

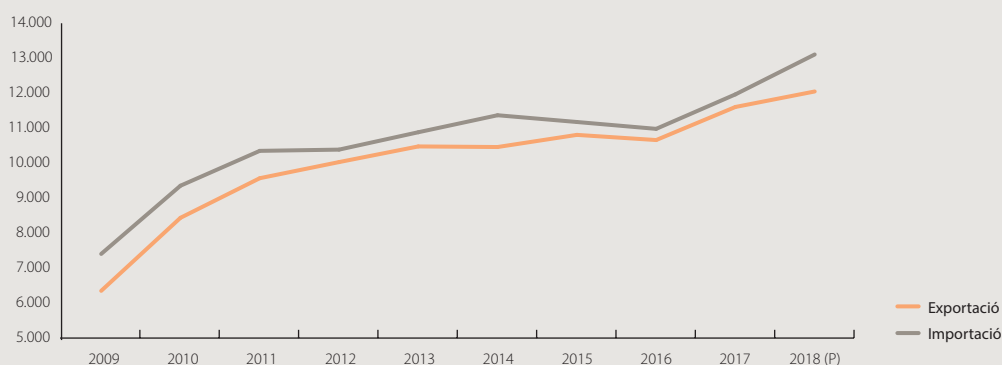
Variació anual en percentatge

Fonts: Eurostat i Idescat. (P) Dades provisionals.

FIGURA 73. COMERÇ EXTERIOR DEL SECTOR QUÍMIC (CNAE-20). CATALUNYA

Milions d'euros

Font: Idescat a partir de Duanes. (P) Provisional.

l'any anterior, com a resultat d'un increment força més important de les importacions que de les exportacions (en valor). En consonància, la taxa de cobertura (ràtio exportacions/importacions) va baixar cinc punts, fins al 92%.

El principal mercat exterior per als productes químics catalans va continuar sent la Unió Europea, que alhora és també el proveïdor més important. Dins d'Europa, França, Itàlia i Alemanya són els tres països més destacats, atès que conjuntament concentren el 34% de les exportacions del sector químic català i el 39% de les importacions. Això és conseqüència del fet que els intercanvis exteriors en aquest sector s'expliquen majoritàriament en termes de proximitat geogràfica. Els augments més destacats en les exportacions els van protagonitzar Alemanya (10%), que és la tercera destinació més important, els Països Baixos (40%) i el Regne Unit (19%). En canvi, la principal destinació, que és França, va patir un retrocés del 2,2%, i Itàlia, que és la segona destinació més important, es va estancar. Quant a les importacions, els augments també van ser generalitzats, destacant les procedents d'Itàlia (15,1%), la Xina (19%) i Suïssa (30%). En el grup dels principals mercats d'importació, Alemanya, amb una quota del 19%, va augmentar un 4,6%, i França, amb una quota del 12%, va créixer un 1,6%.

La indústria química s'enfronta a importants desafiaments que van des de l'augment de la competència internacional i la pujada dels preus de l'energia i de les primeres matèries, fins a la pressió per augmentar l'eficiència dels recursos, les noves regulacions i la necessitat d'innovació per mantenir la competitivitat. Cal recordar que la indústria química és un sector altament regulat per protegir la seguretat dels treballadors, la salut dels consumidors i el medi ambient. També està sotmès a les polítiques d'eficiència energètica en tant que és un consumidor intensiu d'energia. És per això que aquest sector dedica una quantitat important de recursos a inversió, tant en actius materials com immaterials.

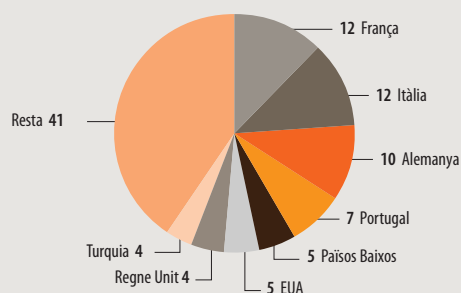
Pel que fa a la **inversió** en actius materials, el sector químic va dedicar 503,3 milions d'euros a Catalunya el 2016, el 2,9% de la facturació del sector. Aquesta és la xifra més alta d'almenys fa una dècada, i representa un augment del 12% respecte a l'any anterior. El subsector que concentra una major part de la inversió és la química bàsica, al voltant del 60%.

La química és un dels sectors industrials que exerceix un paper fonamental en el subministrament de materials innovadors i solucions tecnològiques a la resta de la

indústria, al mateix temps que és un dels que realitza més **inversió en R+D**, juntament amb el farmacèutic. La despesa en innovació al sector va ser de 171,5 milions d'euros el 2016, un 2,5% més que l'any anterior i gairebé el 10% de la realitzada en el conjunt de la indústria catalana (amb un 12,5% del VAB industrial). Del total de la despesa, el 58% es va destinar a despesa interna en R+D (103 milions d'euros), el 18% a despesa externa en R+D (31 milions d'euros) i el 17% a adquisició de maquinària (30 milions d'euros). El nombre d'empleats en R+D (equivalents a jornada completa) al sector químic era de 1.453 persones, el 12,2% del total a la indústria catalana. La forta concentració del sector químic a Catalunya també es manifesta amb les dades d'R+D, ja que les empreses catalanes concentren el 43% de la despesa interna en R+D del sector a Espanya i el 40% del personal dedicat a activitats d'R+D. La recerca i el desenvolupament constitueixen un factor clau per millorar la competitivitat de les empreses del sector i per garantir la seva permanència en el futur. Per això, el 60% de les empreses del sector químic amb seu social a Catalunya són innovadores, una ràtio molt superior a la del conjunt de la indústria, on innoven el 29% de les empreses.

FIGURA 74. PAÏSOS DESTINATARIS DE LES EXPORTACIONS CATALANES DEL SECTOR QUÍMIC. ANY 2018 (P)

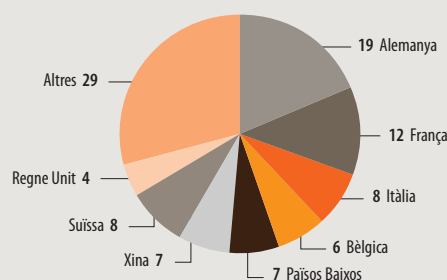
Percentatge

Font: Idescat. (P) Dades provisionals

FIGURA 75. PAÏSOS D'ORIGEN DE LES IMPORTACIONS CATALANES DEL SECTOR QUÍMIC. ANY 2018 (P)

Percentatge

Font: Idescat. (P) Dades provisionals

Evolució dels subsectors el 2018

Química bàsica

El segment de la química de base es distingeix de la resta de branques perquè els processos de producció són continus i els costos de producció depenen considerablement de l'edat i de la capacitat de les unitats de producció. Per això, les economies d'escala són molt importants en aquest segment d'activitat, sobretot en la petroquímica, raó per la qual són freqüents les operacions de fusions i adquisicions empresarials entre grans companyies. En aquest sentit, les noves plantes desenvolupades a l'Orient Mitjà, la Xina, Indonèsia, Tailàndia, l'Índia i Taiwan constitueixen una amenaça real per als polígons petroquímics europeus. Encara que la qualitat dels productes d'aquests països és, en línies generals, inferior a la dels fabricats a Europa o als Estats Units, són molt competitius en preus i, per aquest motiu, la penetració dels fabricants asiàtics en determinats camps és força significativa. Aquestes unitats són, a més, de grans dimensions, estan construïdes amb les últimes tecnologies i tenen una gran productivitat.

El sector de la química de base també es caracteritza per una volatilitat elevada dels preus i per una capacitat de manteniment de les instal·lacions que depèn del grau d'integració en el teixit local. Aquesta tendència a la integració és cada vegada més important per tal d'assegurar les sortides de la producció.

El subsector de la química bàsica és el més important a Catalunya, tant en termes de producció com de relacions comercials amb l'exterior (exportacions i importacions). El 2018, la **producció** de la química bàsica a Catalunya va disminuir un 4% en volum, el primer retrocés des del 2013 i la dada més negativa de totes les branques del sector químic. El conjunt d'especialitats d'aquest subsector va registrar caigudes, segons dades de l'IPI per al conjunt d'Espanya, entre les quals destaquen la d'altres productes químics, tant inorgànics (-13%) com orgànics (-6%); també va disminuir, però amb menys intensitat, la producció de gasos industrials (-3,5%) i de colorants i pigments (-1,7%).

Els **preus** de fabricació a la química bàsica estan molt lligats a l'evolució del preu del petroli, fet que explica l'augment que van registrar el 2017 i el 2018 després de tres anys de descensos continuats. Concretament, els preus de producció del subsector van augmentar a Catalunya al voltant d'un 5% anual el 2017 i el 2018. Per segments, l'índex de preus de producció (IPI) per a Espanya mostra augments generalitzats el 2018, amb més o menys importància. Des-

taquen sobretot els increments dels pigments i els colorants (9%) i dels productes de química inorgànica (14%).

El **comerç exterior** de la química bàsica té un pes específic força important dins del conjunt de la indústria química. Esdevé el principal subsector, tant en exportacions com en importacions, i concentra el 54% de les vendes totals a l'exterior del sector químic i el 67% de les compres. El 2018, tant les exportacions com les importacions van experimentar un creixement significatiu. Les exportacions de la indústria química bàsica a Catalunya es van situar en 6.488 milions d'euros, un 6,8% més que l'any anterior, mentre que les importacions van ser de 8.811 milions d'euros, el 10,6% superior a les del 2017. En tones, les exportacions de la química bàsica pràcticament van evolucionar igual que en valor, mentre que en el cas de les importacions el creixement en tones va ser molt superior (+20%), mostrant així la reducció del valor de les importacions d'aquests productes que s'ha produït el 2018. El dèficit comercial en unitats monetàries –que és el més important de tots els subsectors– es va ampliar fins als 2.323 milions d'euros i la taxa de cobertura va disminuir lleugerament fins al 74%, la més baixa dels cinc subsectors.

Agroquímica

L'agroquímica és el subsector amb un menor pes relatiu i, per aquest motiu, no hi ha estadístiques sobre la producció i els preus per a Catalunya. L'evolució del sector dels pesticides i altres productes agroquímics depèn sobretot de com es comporti el sector agrari i de les condicions meteorològiques, més que no pas del cicle econòmic. A Espanya, el 2018 el volum de **producció** d'adobs, fertilitzants i plaguicides va créixer un 1,4% respecte a l'any anterior, fet que suposa una desaceleració respecte del 6,1% registrat l'any anterior, i els **preus** de producció pràcticament es van mantenir estables.

Aquest subsector té una participació reduïda en els intercanvis comercials amb l'exterior del global de la indústria química a Catalunya, ja que només concentra el 4,6% de les **exportacions** i l'1,9% de les **importacions**. Al llarg de l'exercici 2018, les vendes a l'exterior van disminuir un 9,8% en termes nominals (fins als 551 milions d'euros), i les compres de l'exterior van créixer un 26% respecte a l'any anterior, situant-se així en 251 milions d'euros. El sector presenta un elevat superàvit comercial, que assoleix la xifra de gairebé 300 milions d'euros el 2018, alhora que la taxa de cobertura és la més elevada de tots els subsectors (219%).

Química industrial

El subsector de la química industrial va mostrar un comportament negatiu el 2018 com a resultat de l'empitjorament de la conjuntura al sector industrial. La **producció** de

pintures, vernissos i revestiments similars (tints d'impremta i massilles) va disminuir un 2,9% en volum a Catalunya, la primera taxa negativa des del 2012. Tanmateix, cal tenir en compte que aquesta branca és la menys important dins del sector químic, juntament amb l'agroquímica. Per la seva banda, els **preus** de producció van disminuir un 0,5% a Catalunya, alhora que van augmentar un 1,7% al conjunt d'Espanya.

L'escàs pes relatiu de la branca industrial en el conjunt del sector químic també es manifesta en els intercanvis amb l'exterior. A Catalunya, les **exportacions** d'aquest subsector només representen el 5% del total de la química i les **importacions**, el 3,2%. L'any 2018, les exportacions van ser de 601 milions d'euros, un 6,3% més que l'any anterior, i les importacions de 413 milions d'euros, un 4,3% superiors a les del 2017. D'aquesta manera, el saldo exterior positiu va ampliar-se fins als 188 milions d'euros el 2018 i la taxa de cobertura se situà al voltant del 145%.

Química per al consum final

El subsector de la química per al consum final (detergents, productes d'higiene, perfumeria, etc.) va mostrar el comportament més positiu de totes les branques industrials el 2018 com a resultat de la bona evolució del consum privat i de l'elevada competitivitat d'aquest sector a Catalunya. El volum de **producció** va registrar un ascens de gairebé el 6% a Catalunya, pràcticament dos punts per sobre de la xifra de l'any anterior, i també superior al creixement registrat al conjunt d'Espanya (4%). Els **preus** de producció van experimentar un ascens del 0,6% a Catalunya, similar al dels tres anys anteriors, i inferior a l'1,2% del conjunt de l'Estat.

Aquest subsector agrupa dues activitats força diferenciades. D'una banda, el segment de sabons, detergents i altres articles de neteja i, de l'altra, el segment de perfums i de productes de bellesa i higiene personal. Dels dos segments, el que va registrar una evolució més favorable va ser el de perfums, productes de bellesa i higiene personal, que va créixer un espectacular 8,8% el 2018, mentre que el segment de sabons, detergents i altres articles de neteja va patir un retrocés de la producció al voltant del 3,5%. Cal esmentar que el segment de sabons i detergents es caracteritza per ser un mercat madur, amb productes de consum generalitzat i en el qual la capacitat d'expansió de la demanda és molt limitada, atès que únicament es pot aconseguir un increment mitjançant la incorporació d'articles més elaborats. A més, és un segment amb una propensió exportadora baixa i amb una forta competència, tant en preus com en esforços promocionals, per l'escassa fidelització del client. En canvi, el segment de perfums i de productes de bellesa i higiene personal ha superat millor l'embat de la crisi per l'esforç

innovador constant que ha realitzat i perquè el consumidor cada vegada consumeix més aquests productes (150 euros anuals de mitjana a Espanya). De fet, el consum de perfums i cosmètics va augmentar un 2% el 2018, segons l'Asociación Nacional de Perfumería y Cosmética (Stanpa), fins gairebé els 7.000 milions d'euros a tot Espanya, consolidant-se com el cinquè país europeu en vendes. Destaquen sobretot els perfums, un segment on Espanya és líder ja que, després de França, és el segon exportador mundial de fragàncies.

Com a resultat de tot això, els **preus** de producció en el segment de perfums i higiene també van registrar un major ascens que en el de sabons i detergents. Concretament, el 2018, els preus de producció del segment de perfums i cosmètics van augmentar un 2%, per sobre de l'1,1% de l'any anterior, com a conseqüència de la innovació constant que requereixen aquestes productes, mentre que en el segment de neteja van registrar un lleuger

augment del 0,6%, seguint la tendència de contenció dels preus que caracteritza aquests productes (dades per a Espanya).

La branca de química per al consum és la segona més important en el total d'intercanvis amb l'exterior del sector químic a Catalunya, després de la química bàsica. Concentra el 20% de les **exportacions** i el 10% de les **importacions** totals. El 2018, les exportacions van registrar un extraordinari creixement del 10,6% respecte a l'any anterior, situant-se gairebé en 2.439 milions d'euros, i les importacions van augmentar un 4,8% fins als 1.347 milions d'euros. Com a resultat d'aquesta evolució, el saldo exterior positiu es va ampliar superant per primera vegada els 1.000 milions d'euros –és el més elevat de totes les branques del sector químic– i la taxa de cobertura amb l'estranger va augmentar fins al 181%.

Altres productes químics

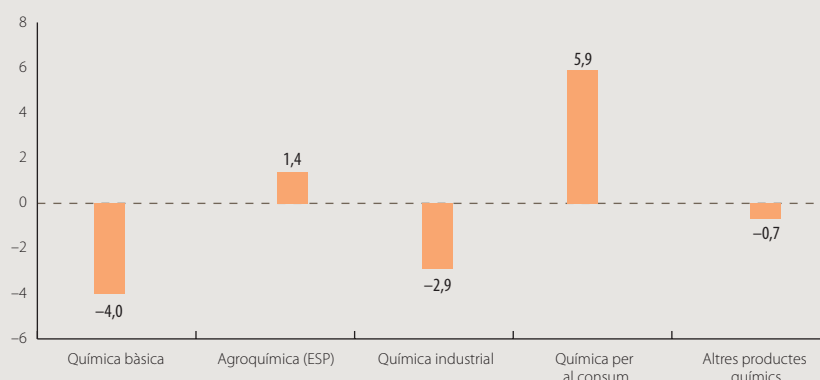
La branca d'altres productes químics (explosius, coles, gelatines i olis) va experi-

mentar una lleugera contracció de la **producció** a Catalunya el 2018 (-0,7%), que contrasta amb l'evolució positiva registrada durant l'anterior quinquenni (4% de creixement mitjà anual). Al conjunt d'Espanya, en canvi, el ritme de creixement de la producció va ser del 2,4%, si bé també es va desacelerar respecte al 6,8% experimentat l'any 2017. El descens de producció d'aquest darrer any se centra en la categoria de coles, ja que els olis essencials i altres productes químics van registrar un increment. Els **preus** de fabricació en aquesta branca van augmentar per sobre del conjunt del sector (5%), tant en el segment de coles, com en el d'explosius i en el d'olis essencials.

Quant als intercanvis exteriors, val a dir que aquests productes representen vora el 15% tant de les **exportacions** com de les importacions totals del sector químic. L'any 2018, les exportacions van disminuir un 8,1% situant-se en 1.829 milions d'euros, però encara és una xifra de les més altes de la sèrie històrica. Per contra, les **importacions**

FIGURA 76. EVOLUCIÓ DE L'ÍNDEX DE PRODUCCIÓ PER BRANQUES AL SECTOR QUÍMIC DE CATALUNYA. ANY 2018 (P)

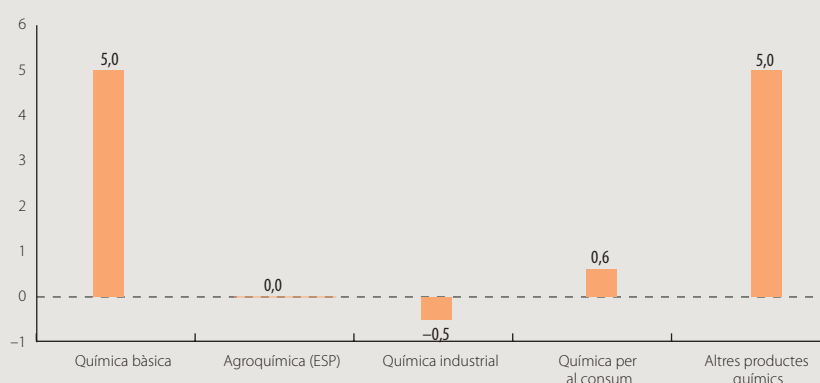
Taxes de variació anual en percentatge

Nota: Quan no hi ha dades disponibles per a Catalunya s'utilitzen les d'Espanya. (P) Dades provisionals.
Fonts: Idescat i INE.

FIGURA 77. EVOLUCIÓ DE L'ÍNDEX DE PREUS INDUSTRIALS PER BRANQUES AL SECTOR QUÍMIC DE CATALUNYA. ANY 2018 (P)

Taxes de variació anual en percentatge

Nota: Quan no hi ha dades disponibles per a Catalunya s'utilitzen les d'Espanya. (P) Dades provisionals.
Fonts: Idescat i INE.

TAULA 55. EXPORTACIONS I IMPORTACIONS PER BRANQUES AL SECTOR QUÍMIC DE CATALUNYA. ANYS 2017 I 2018

Milions d'euros i taxes de variació anual							
		EXPORTACIÓ			IMPORTACIÓ		
CODI-CCAE		2017	2018 (P)	VAR. 2018-2017 (%)	2017	2018 (P)	VAR. 2018-2017 (%)
201	Fabricació de productes químics bàsics, compostos nitrogenats, fertilitzants, plàstics i cautxú sintètic	6.077,3	6.488,0	6,8	7.967,4	8.811,3	10,6
202	Fabricació de plaguicides i altres productes agroquímics	610,5	550,8	−9,8	199,6	251,4	25,9
203	Fabricació de pintures, vernissos i revestiments similars; tintes d'impremta i màstics	565,5	601,4	6,3	396,3	413,4	4,3
204	Fabricació de sabons, detergents i altres articles de neteja i abrillantament; fabricació de perfums i productes de cosmètica	2.204,4	2.438,6	10,6	1.285,3	1.346,7	4,8
205	Fabricació d'altres productes químics	1.990,6	1.829,4	−8,1	1.812,6	1.953,3	7,8
206	Fabricació de fibres artificials i sintètiques	173,9	154,1	−11,4	318,4	336,7	5,8
20	Total sector químic	11.622,2	12.062,1	3,8	11.979,6	13.112,8	9,5
Font: Datacomex. Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat. (P) Dades provisionals.							

Font: Datacomex. Ministeri d'Economia, Indústria i Competitivitat. (P) Dades provisionals.

van créixer un 7,8% fins assolir els 1.953 milions d'euros. Com a resultat d'aquesta evolució, el saldo exterior positiu del 2017 es va convertir en un saldo negatiu el 2018 de 124 milions d'euros i la taxa de cobertura va baixar al 94%.

Finalment, el sisè subsector, el de fibres sintètiques, es tracta al capítol del sector tèxtil i confecció.

Esdeveniments empresarials

Durant el 2018, **Ercros** va escometre amb èxit la transició cap a un model de producció de clor i sosa càustica sense mercuri, arran de la prohibició acordada a la Unió Europea a partir de l'11 de desembre del 2017. Per reorganitzar l'activitat després del tancament de les plantes que operaven amb tecnologia de mercuri i preservar la rendibilitat de l'empresa, es va ampliar la capacitat de les plantes de producció de clor amb tecnologia de membrana a les fàbriques de Vila-seca I (Tarragonès) i de Sabiñánigo (Osca). Aquesta tecnologia està considerada com la millor tecnologia disponible i, per tant, no està afectada per la prohibició de la Unió Europea. A la vista de la bona marxa dels mercats de la sosa i dels derivats del clor, Ercros va decidir dur a terme dues noves ampliacions a la fàbrica de Vila-seca I, l'última de les quals està previst que es posi en marxa a mitjan del 2019. Quan això passi, la capacitat total de producció de clor d'Ercros serà de 217.000 t/any i, atesa la major eficiència de les noves plantes, la producció serà similar a la que tenia abans del tancament de les plantes de mercuri. Paral·lelament, han entrat en funcionament noves ampliacions de capacitat de producció en altres plantes i s'han dut a terme actuacions de millora de l'eficiència energètica.

L'escissió de **DowDuPont** –empresa formada el 2017 per la fusió de The Dow Chemical Company i E.I. Du Pont de

Nemours & Company– en tres empreses està previst que beneficiï la planta que Dow Chemical té a Tarragona. Les instal·lacions de la multinacional nord-americana a la Canonja (Tarragonès) es preveu que es converteixin en el nou *hub* de la companyia per al sud d'Europa. A més, durant el 2019 està previst que la companyia traslladi dos centres d'R+D al pol petroquímic de Tarragona. Actualment, a les instal·lacions de la multinacional química treballen unes 670 persones, i amb el trasllat dels dos nous centres de recerca es crearan 20 llocs de treball més. La superfície de la planta també s'ampliarà en 3.000 m². El primer dels dos centres traslladats es troba a Niça (França) i el segon a Zurich (Suïssa). L'increment de les vendes de Dow Chemical a Espanya i Portugal va estar liderat pel complex petroquímic de Tarragona, que el 2017 va fer 50 anys. El complex de Tarragona està format per dos polígons de producció: la fàbrica d'olefines, situada a la Poble de Mafumet, i la de derivats d'etilè, a la Canonja. La companyia va invertir 11 milions d'euros el 2017 en aquestes plantes. Dow també compta amb instal·lacions a Madrid, Ribafiorada i Tudela (Navarra) i Estarreja (Portugal).

El grup **BASF** a Espanya va invertir 51 milions d'euros el 2018 –onze més que l'any anterior– en les vuit plantes que té a la península Ibèrica. D'aquesta inversió, 26 milions d'euros es van destinar al complex de Tarragona, on la companyia té quatre unitats productives. Basf reclama que el ferrocarril d'ample europeu arribi fins a Tarragona i que el cost de l'energia es redueixi perquè ara és un 25% més cara que a altres països europeus on Basf també té plantes. De cara al 2019, preveu invertir 62 milions d'euros a tot l'Estat, cosa que suposa la inversió més important del grup en una dècada. Aquesta inversió anirà destinada a l'actualització de les plantes de producció, a avançar en les millores mediambientals i a incrementar la seguretat dels processos. Tres objectius que aniran lligats a la digitalització de la companyia i a

la creació del nou *hub* digital que el grup instal·larà a Madrid i on treballaran 25 persones.

El grup israelià **ICL** (antiga Iberpotash) està executant les obres de les noves instal·lacions al Port de Barcelona que li permetrà duplicar la capacitat de càrrega de vaixells fins als quatre milions de tones anuals de sal, potassa i altres minerals. El cost total de la inversió va ser de 90 milions d'euros, xifra que inclou els 13 milions d'euros de treballs realitzats pel Port de Barcelona. Està previst que les instal·lacions incloguin un magatzem de potassa amb capacitat per 120.000 tones i un altre magatzem de sal per a 100.000 tones. A més de les instal·lacions del port, ICL també va construir una planta de tractament de sal a Sallent i una nova rampa a la mina de Súria.

Cromogenia, amb seu a la Zona Franca (Barcelona), va invertir 7 milions d'euros el 2018 en la posada en marxa d'una nova planta a Sichuan (Xina), especialitzada en poliols policarbonat per recobriments tèxtils. També va impulsar una fàbrica al Brasil, a prop de Porto Alegre. L'empresa factura al voltant dels 150 euros i es dedica a l'adob de pells, especialitats químiques per a la construcció, embalatge flexible i tèxtil.

La multinacional alemanya **Henkel** va anunciar un projecte d'ampliació del seu centre productiu a Montornès (Vallès Oriental) que consisteix en la posada en marxa d'una nova línia de detergents líquids més ecològics i la construcció d'un magatzem robotitzat per centralitzar la logística d'aquesta àrea de negoci a tot el sud d'Europa. Aquest projecte suposarà una inversió de 20 milions d'euros i involucra també la immobiliària Solvia, que serà l'empresa que promourà l'obra. El nou centre logístic tindrà 24.000 m² i permetrà avançar en l'estratègia 2020+ que Henkel ha llançat per ser referent en digitalització i indústria 4.0. En total, el complex productiu ocupa a 500 persones i exporta a 60 països. A les mateixes instal·lacions de Montornès, Hen-

kel està construint una planta de producció d'adhesius amb aplicacions per la indústria aeroespacial, que suposarà una inversió de 40 milions d'euros i la incorporació de 70 treballadors més. Actualment, la planta de Montornès ja és un referent en la producció de materials adhesius requerits pels fabricants d'automòbils.

Carinsa, empresa catalana de fragàncies, aromes, preparats i additius per a l'alimentació animal i humana, per a detergents i per a cosmètica, va invertir tres milions d'euros el 2018 en una nova nau de 3.000 m². La nova planta se suma a les instal·lacions actuals de 12.000 m², repartides en dues naus a Sant Quirze del Vallès (Barcelona). Aquesta ampliació és el primer pas d'un projecte de més envergadura en què Carinsa està treballant a dos anys vista i que consisteix en construir una nau de 15.000 m² on poder concentrar la seva activitat, amb una inversió prevista de més de 12 milions d'euros. Carinsa té filials a Madrid i València, i un centre tecnològic a Galícia. A l'estranger, té filials al Marroc, Algèria, Veneçuela i Turquia, i exporta a més de 50 països. La plantilla de Carinsa és de 150 persones, més unes 30 a les filials.

Coty va fer una inversió a Granollers de prop de 18 milions d'euros per a la construcció d'una nova nau que va entrar en funcionament l'abril del 2018. La inversió va permetre construir una nova planta de 4.500 m², on s'hi van instal·lar algunes línies de producció noves i d'altres provinents de centres de producció del grup a la Gran Bretanya i als Estats Units, i va suposar l'ampliació de la plantilla des dels prop de 700 treballadors fins als 1.003 a finals d'any. La fàbrica vallesana s'ha convertit en un centre d'excel·lència internacional del grup en la fabricació de fragàncies, juntament amb la planta de Colònia (Alemanya). El projecte va començar arran de la compra dels productes de fragàncies del gegant nord-americà Procter&Gamble. El 95% de la producció de la planta es destina a l'exportació.

Les multinacionals **Enerkem** i **Suez** preveuen impulsar un nou complex anomenat Ecoplanta Molecular Recycling Solutions, que s'instal·larà al municipi del Morell (Tarragona), amb una inversió de prop de 250 milions d'euros que permetrà generar al voltant de 200 llocs de treball i que serà una referència en la indústria química

renovable. L'inici de l'activitat està prevista per al 2022, després de dos anys d'obres. La nova ecoplanta serà la primera a Espanya en produir biometanol a partir dels residus pretractats en els ecoparcs de tot Catalunya. Enerkem està especialitzada en la producció de biocombustibles i productes químics renovables a partir de residus.

El grup **Indukern** va vendre a principis del 2019 la seva divisió de química industrial a la companyia alemanya Stockmeier Group. L'operació suposa el traspàs dels centres de Paterna (València) i Sentmenat (Vallès Occidental) juntament amb 60 treballadors més. El grup químic ha decidit centrar els seus esforços en les àrees de fragàncies, alimentació, nutrició animal i farmàcia. De fet, ha reforçat aquests negocis en els últims anys amb la compra d'empreses multinacionals com Diffusions Aromatiques, Hexus Food o Cytecsa. La companyia va facturar 425 milions d'euros el 2017 i compta amb una plantilla de 450 treballadors.